

Arrest

nr. 275 753 van 5 augustus 2022
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat F. GELEYN
Henri Jasparlaan 109
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Soedanese nationaliteit te zijn, op 7 februari 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 januari 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 mei 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 juni 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. POLLET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en van mr. O. TODTS, die *loco* advocaat mr. F. GELEYN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché B. DESMET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart de Soedanese nationaliteit te bezitten, dient een verzoek om internationale bescherming in op 25 oktober 2018.

1.2. Verzoeker wordt op 21 september 2021 gehoord door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna 'het CGVS'), bijgestaan door een tolk die het Arabisch machtig is en in aanwezigheid van zijn advocaat.

1.3. Op 6 januari 2022 neemt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna 'de commissaris-generaal') de bestreden beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus, die als volgt luidt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Soedanese nationaliteit te bezitten, tot de Nubische stam (Al) Mahas te behoren en geboren te zijn op 16 november 1956 te Khartoem. U woonde vervolgens in Khartoem Bahri, meer specifiek in de wijk Hamad, nummer 38, blok 1. U begon in 1978 in Madrid (Spanje) te studeren (ingenieur aan de polytechnical faculteit), doch u beëindigde deze studies niet. U behaalde dan weer wel in 1985 uw diploma in "hotel en toerisme" aan de universiteit van Madrid. U bent tijdens deze studies te Spanje éénmaal naar Soedan terug gekeerd. Na uw diploma, behaald in 1985, trok u voor één jaar naar Dubai, alwaar uw broers toen ook woonachtig waren, u werkte er als Directeur van een autoverhuurbedrijf. U keerde vervolgens in 1986 terug naar Soedan, u werkte er achtereenvolgens als leverancier bij Pepsi cola, leerkracht Spaans bij een taalinstituut, leerkracht Engels en geschiedenis in een privéschool (tot 1998), om tenslotte een hoge functie binnen een oliemaatschappij te bekleden. U verbleef toen in een hotel "Samarmaz" in Port Soedan, u keerde af en toe wel terug naar Khartoem. In 2000 trok u terug naar de Emiraten, u gaf er toen cursussen veiligheid en werkte als veiligheidsofficier in Abu Dhabi en Dubai. In 2006 keerde u terug naar Soedan, waarna u in 2008 als veiligheidsmanager voor een bedrijf aan de slag ging. Vervolgens werkte u voor een toeristisch Soedanees bedrijf als gids voor Spaanse toeristen. Uw moeder is in 1988 overleden, uw vader overleed in 1997. Uw broers A. en A. en uw zus H. zijn eveneens overleden, respectievelijk in 2007, 2012 en 2014. Uw broers M. en M. en uw zus A. zijn in Khartoem. U huwde op 08 november 1999 te Port Soedan met T. M. A. H., zij behoort tot de Arabische stam Rubatab en verblijft afwisselend in Port Soedan en in Khartoem. Jullie dochter S. studeert bouwkunde aan de universiteit van Al Mustaq Bal, gelegen in de Matar straat te Khartoem. U kende enkele aanvaringen met de politionele diensten te Soedan, dit ten gevolge van uw drankgebruik (aangevat in Spanje). Uw huis werd hierdoor een paar keer door de politie binnengevallen, u werd ook naar het politiecommissariaat meegenomen en u werd drie tot vier keer op een openbare plaats met een zweep geslagen. U werd verder in 1993-1994 gearresteerd in de stad Sennar te Soedan en u werd er gedurende één maand in de gevangenis van Beyout Al Ashbaha vastgehouden. U had immers als acteur deelgenomen aan een film genaamd "De hoop blijft", u werd tijdens het verspreiden van deze video gearresteerd door de leden van de veiligheidsdienst. U gaf verder aan tijdens de periode 1998-2000 een hoge functie binnen een oliemaatschappij te hebben bekleed, u was toen de verantwoordelijke voor de huisvesting van het personeel, u was tevens een tolk en de rechterhand van de Directeur. U was toen op de hoogte van bepaalde leugens verspreid door het regime. U werd hierdoor bedreigd door enkele hoge functionarissen/leden van de veiligheidsdiensten, dit tijdens een bepaalde periode na 2006. U verklaarde verder in 2015 in Wadi Al Muqadm, als medewerker van de toenmalige kiescommissie, door de burgemeester te zijn gevraagd om de verkiezingsuitslag mee te helpen vervalsen. U besloot evenwel te weigeren en u begaf zich terug naar Khartoem. U vernam hierna dat uw naam in de luchthaven van Khartoem stond geseind en er een inreisverbod op uw naam was uitgevaardigd. U trok dan ook in augustus 2015 – via Abri en Wadi Halfa in Soedan en via Egypte - terug naar Spanje (Guadalajara), u vroeg er asiel aan (cfr. "Eurodac Search Result": asielaanvraag te Madrid op 01 oktober 2015, informatie toegevoegd aan het administratief dossier), deze aanvraag werd uiteindelijk naar uw mening geweigerd, u kreeg er wel een ander soort van verblijfsstatus. U volgde in 2016 eveneens in Guadalajara – gedurende één jaar – de opleiding "toerisme, marketing", georganiseerd door de Europese Unie. Er werd tijdens uw verblijf te Spanje verder ook bij u nierfalen vastgesteld. U trok – tijdens uw verblijf in Spanje - eveneens drie tot vier maanden naar Duitsland, u diende er eveneens een asielaanvraag in doch u heeft deze procedure niet afgewacht ten gevolge van uw gezondheidsproblemen (cfr. "Eurodac Search Result": asielaanvraag te Giessen op 20 december 2017, informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Rond mei 2018 trok u naar Soedan (meer specifiek naar Khartoem Bahri en Port Soedan) teneinde er uw echtgenote en dochter te gaan bezoeken, u werd er evenwel ernstig ziek en u was bang om dood te gaan, u besloot op 18 juni 2018 – met het vliegtuig via Khartoem en Cairo (Egypte) - terug naar Spanje te reizen, alwaar uw status nog geldig was, uw gezondheidstoestand was immers achteruit gegaan en tevens was er sprake van een slechte situatie in uw land. U besloot uiteindelijk in oktober 2018 naar België te komen. U kwam op 04 oktober 2018 in België aan en u diende op 25 oktober 2018 een asielaanvraag alhier in. U stelde verder nog dat u in 2019 (vóór de val van het Soedanese regime van Omar al-Bashir) te Brussel – aan de Europese Unie – éénmalig aan een betoging tegen het regime hebt deelgenomen. U werd tijdens deze betoging geïnterviewd en u stelde toen dat de rebellen hun plicht hebben gedaan en u heeft gevraagd aan het leger om in te grijpen en een einde te maken aan de toenmalige toestand en aan het bewind van het regime – wat twee dagen later ook zou zijn gebeurd-, dit interview zou op een usb-stick staan en zou in Soedan zijn uitgezonden. U stelde tenslotte nog een dichter en componist te zijn, u heeft dan ook – sedert 2013 - patriottische liedjes gemaakt tegen het Soedanese leger, uw gedichten zouden zeer populair zijn in Soedan. U voegt ter staving van uw asielaanvraag uw kaart van de "National Elections Commission", uw "Permiso de Residencia" geldig van 22 september 2017 tot 31 augustus 2018, uw "Autorizacion de Regreso", een verklaring dd. 23 juni 1978 van de universiteit van Madrid, een "Certification" dd. 19 augustus 1999 van "Saipem", een "Experience Certificate" dd. 02 augustus 2005 van

"Atelier Artistique de Beton" (Al Ahmadiyah Contracting and Trading), een verklaring dd. 03 oktober 2005 van "Al Ahmadiyah Contracting and Trading", een document van "Amron Building and Construction" dd. 11 maart 2009 en een brochure van "Raidan Travel and Tours" toe.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient verder te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om 'uw vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Omtrent het door u geopperde asielrelaas, kan er immers het volgende worden opgemerkt. U stelt vooreerst - voor uw arrestatie in 1993-1994 - enkele aanvaringen met de politionele diensten te Soedan te hebben gekend. U zou immers tijdens uw verblijf in Spanje alcohol, zoals whiskey en bier, hebben genuttigd, bij uw terugkeer naar Soedan zou u dan ook ten gevolge van dit drankgebruik door de politie zijn terecht gewezen. Zo zou uw huis een paar keer door de politie zijn binnengevallen, zou u naar het politiecommissariaat zijn meegenomen en zou u drie tot vier keer op een openbare plaats met een zweep zijn geslagen (cgvs p. 19). De politie zou zich naar uw mening - onder het bevel van de overheid - gewelddadig hebben gedragen, hun macht hebben getoond en agressief zijn geweest (cgvs p. 19). U zou zich verder tijdens deze periode ook nog hebben geëngageerd om de straten in Soedan proper te houden, u zou hebben getracht om de bevolking in dit kader te sensibiliseren: "Gewoon op alle vlak, bijvoorbeeld op vlak van schoonmaken, om de straten proper te houden, door de bevolking te sensibiliseren, dat de straten proper moeten zijn, niet zomaar vuilnis op straat gooien, ik begon toen met mezelf, lege sigaretten pakjes in mijn broekzak houden tot ik een vuilbak zag, dit soort zaken, uiteindelijk ze verklaarden me gek" (cgvs p. 19). U verduidelijkt dat u dit tijdens uw verblijf in Europa zou hebben geleerd, doch mensen u gek zouden hebben verklaard gezien u uw afval in uw zakken zou hebben bijgehouden tot u deze in een vuilbak zou hebben kunnen deponeren (cgvs p. 19). Uit bovenstaande verklaringen blijkt dan ook dat u, voor uw arrestatie in 1993-1994, slechts enkele malen een aanvaring met de politionele diensten te Soedan zou hebben gekend, dit enkel en alleen ten gevolge van uw drankgebruik, hieruit kan dan ook geen systematische persoonlijke vervolging in uw hoofde te Soedan worden afgeleid.

U verklaart verder in 1993-1994 éénmalig te zijn gearresteerd in de stad Sennar te Soedan (cgvs p. 19). U zou immers als acteur hebben deelgenomen aan een film genaamd "De hoop blijft" (cgvs p. 19), handelend over een Soedanees die Soedan zou hebben verlaten teneinde naar Europa te trekken en er een matroos op zee te zijn, na 25 jaar zou hebben besloten om terug naar Soedan te keren en verbaasd zou zijn geweest over hoe de mensen tijdens deze tijdsspanne van mentaliteit zouden zijn veranderd (cgvs p. 19). U stelt dat deze film door de Soedanese regering zou zijn goedgekeurd, doch u tijdens het verspreiden van deze video zou zijn gearresteerd door de leden van de veiligheidsdienst te Sennar (cgvs p. 19). U zou immers toen ruzie hebben gehad met deze leden en u zou geen verdere kans hebben gekregen om enige uitleg over uw werk te geven (cgvs p. 20). U vervolgt toen te zijn vastgehouden in de gevangenis van Beyout Al Ashbaha en na ongeveer één maand - via een advocaat uit Khartoem genaamd S. N. - te zijn vrijgekomen, hij zou immers toen het bewijs hebben weten leveren dat deze film wel degelijk door de overheid zou zijn goedgekeurd (cgvs p. 20). U zou toen een document hebben ondertekend, dewelke u niet zou hebben mogen lezen, u zou vervolgens gewoon naar huis zijn mogen gaan (cgvs p. 20). Uit het gegeven als zijnde u door leden van de Soedanese veiligheidsdienst éénmalig te Sennar zou zijn gearresteerd, dit gezien zij foutief over de wel degelijk door de overheid goedgekeurde film - waarin u zou hebben meegespeeld - zouden zijn geïnformeerd en u na één maand, na het bewijs omtrent deze goedkeuring te hebben geleverd, gewoon terug zou zijn vrijgelaten, kan wederom geen systematische persoonlijke vervolging te Soedan in uw hoofde worden weerhouden.

U geeft vervolgens aan tijdens de periode 1998-2000 een hoge functie binnen een oliemaatschappij te hebben bekleed, u zou toen de verantwoordelijke voor de huisvesting van het personeel zijn geweest, u zou tevens een tolk en de rechterhand van de Directeur zijn geweest (cgvs p. 2 en 7). U zou toen op de hoogte zijn geweest van bepaalde leugens verspreid door het regime: "Het ging eigenlijk over verkeerde info doorgeven aan het volk. Overheid maakte bekend dat ze 150.000 vaten petroleum produceerde, in Soedan. Dat was officieel bekend gemaakt door de overheid. Ik wist van de algemeen Directeur dat Soedan 500.000 vaten per dag produceerde. Nog iets anders, er werd geschreven tegen 2000 Soedan zal een miljoen vaten produceren, terwijl Soedan had dat percentage al eerder gehaald, er werd verkeerde info geven, zodat ze het geld in hun zakken kunnen steken" (cgvs p. 20). U stelt hierdoor te zijn bedreigd door enkele hoge functionarissen, dit tijdens de periode na 2006 (cgvs p. 20). U hierop gevraagd naar de

namen van deze functionarissen, moet u evenwel het antwoord schuldig blijven: "Ik herinner me de namen niet, ik werd wel gebeld door hen, ze kwamen bij me thuis ook langs, om me te arresteren" (cgvs p. 20). Gepolst naar de functie dewelke deze functionarissen dan wel zouden hebben bekleed, geeft u het volgende aan: "Het gaat om mensen die in de Petroleumsector werkzaam waren, zoals de Minister van Olie, ik werd niet direct door hem bedreigd, maar hij stuurde mensen naar mij, leden van de veiligheidsdiensten" (cgvs p. 20). Gevraagd naar welke veiligheidsdiensten, namelijk op nationaal niveau of op het niveau van de Petroleumsector, stelt u dat het beiden zou hebben betroffen, de Minister van olie zou A. A. A. J. (cfr. A. A. A. J.) hebben betroffen (cgvs p. 20). U geeft vervolgens evenwel zelf aan dat u in dit kader nooit zou zijn gearresteerd, dit zou niet mogelijk zijn geweest, immers u zou hen niet de mogelijkheid hebben gegeven om u te arresteren (cgvs p. 20). U verklaart uzelf nader, stellend dat u van een hele grote familie zou zijn, u zou dan ook gemakkelijk zijn kunnen onderduiken, de basis van het verzet zou zijn dat je uzelf zou beschermen en de vijand geen kans zou geven om u te arresteren (cgvs p. 20-21). Het feit dat u evenwel de namen van de hoge functionarissen, dewelke leden van de veiligheidsdienst op u zouden hebben afgestuurd teneinde u te bedreigen en u bij u thuis te arresteren, niet zou kunnen weergeven, en dat u nooit zou zijn gearresteerd, doch u uit hun handen zou hebben weten te blijven gezien u gemakkelijk zou hebben kunnen onderduiken, maakt dat de door u aangehaalde vrees voor vervolging in dit kader in ernstige mate kan worden gerelativeerd.

U verklaart verder in 2015 in Wadi Al Muqadm, als medewerker van de toenmalige kiescommissie, door de burgemeester te zijn gevraagd om de verkiezingsuitslag mee te helpen vervalsen (cgvs p. 21), u legt in dit kader uw kaart van de "National Elections Commission" voor. Er zouden toen bepaalde medewerkers akkoord zijn gegaan, u zou evenwel hebben besloten om het voorstel te weigeren en u zou hebben gevraagd om terug naar Khartoem te mogen gaan (cgvs p. 21). Gezien het een afgelegen dorp zou hebben betroffen en er geen auto's zouden zijn geweest, behalve deze van de burgemeester, zou dit evenwel niet mogelijk zijn geweest (cgvs p. 21). U zou dan ook drie dagen in het dorp hebben moeten doorbrengen, dit in dezelfde kamer als de andere medewerkers en tot de verkiezing gedaan zou zijn, na drie dagen zou de burgemeester u vervolgens terug naar Khartoem hebben gebracht (cgvs p. 21). U verklaart uitdrukkelijk niet te zijn gearresteerd, u zou ook geen problemen meer hebben gekend in dit kader, u zou eveneens toen al hebben besloten om uw land Soedan te verlaten (cgvs p. 21). Uit het door u aangehaalde element als zijnde u het voorstel van de burgemeester, teneinde de verkiezingsuitslag te vervalsen, zou hebben geweigerd, doch de burgemeester u drie dagen later gewoon zelf met de auto terug naar Khartoem zou hebben gebracht, kan er dan ook allesbehalve een gegronde vrees voor vervolging in uw hoofde worden afgeleid.

U gevraagd waarom u uiteindelijk besloot om in 2015 uw land Soedan te verlaten, geeft u het volgende aan: "In verband met de problemen van Petroleum, hebben ze toen een paar keer geprobeerd om me te arresteren, later heb ik problemen gehad met de burgemeester in verband met vervalsingen van de verkiezingen, de angst was altijd aanwezig bij mij en de situatie was ook hetzelfde, ik probeerde elke keer een confrontatie met hen te vermijden, uiteindelijk heb ik het land verlaten omwille van deze omstandigheden, ik had toen besloten om het verzet in het buitenland verder te zetten" (cgvs p. 21). U herhaalt aldus wat u reeds eerder had aangehaald en waartoe al werd besloten dat hieruit allesbehalve een gegronde vrees voor vervolging in uw hoofde te Soedan kon worden afgeleid. U verklaart nog dat uw naam hierna - sedert 2015 - in de luchthaven van Khartoem zou staan geseind en er een inreisverbod op uw naam zou zijn uitgevaardigd (cgvs p. 14). U zou deze informatie hebben ontvangen van uw verwante, en tevens een officier, genaamd Ahmed, hij zou dit via een andere officier - waarvan u de naam niet zou kennen - hebben vernomen (cgvs p. 14). U verklaarde dan ook in augustus 2015 van Soedan (via het noorden, namelijk Abri en Wadi Haifa) - met uw eigen paspoort en een visum - met de boot naar Egypte en vervolgens met het vliegtuig naar Spanje te zijn gereisd, dit gezien uw naam in de luchthaven van Khartoem zou staan gekend (cgvs p. 12 en 14). Volgens onze informatie, aanwezig in het administratief dossier, heeft u inderdaad op 16 augustus 2015 - op basis van uw eigen Soedanees paspoort (nummer P02076664, geldig van 17 juli 2015 tot 16 juli 2020) - een Spaans visum via de Spaanse ambassade te Khartoem bekomen (geldig van 16 augustus 2015 tot 29 september 2015). U trok vervolgens - tijdens uw verblijf in Spanje - eveneens drie tot vier maanden naar Duitsland, rond mei 2018 keerde u dan weer terug naar Soedan (meer specifiek naar Khartoem Bahri en Port Soedan) teneinde er uw echtgenote en dochter te gaan bezoeken (cgvs p. 12). U zou toen van de luchthaven van Madrid zijn vertrokken en op de luchthaven van Khartoem zijn aangekomen, u zou met een noodvisum - afgeleverd door de Soedanese ambassade te Madrid - hebben gereisd (cgvs p. 12-13). Dit noodvisum zou op de luchthaven van Khartoem zijn ingehouden, gezien dit document slechts voor één enkele reis geldig zou zijn geweest en u dit document aldus na deze reis niet meer zou mogen gebruiken (cgvs p. 13). U verklaart verder toen geen problemen op de luchthaven te Khartoem te hebben gekend (cgvs p. 13). U ermee geconfronteerd hoe u in mei 2018 via de luchthaven van Khartoem zonder enige problemen zou zijn kunnen toekomen en Soedan verder zou hebben kunnen binnen reizen, indien uw naam reeds sedert 2015 op dezelfde luchthaven zou staan gekend en er een inreisverbod op uw naam zou zijn uitgevaardigd, luidt uw antwoord

als volgt: "Voor alle duidelijkheid, ik was niet geïnteresseerd in die zaken, of ik zou gearresteerd worden of niet, ik was ziek, ik wou gewoon mijn familie zien, bij terugkeer naar de luchthaven bleek dat ik niet geseind stond" (cgvs P. 14). Gezien u aldus net had aangegeven dat u bij een terugkeer naar de luchthaven van Khartoem in mei 2018 helemaal niet geseind bleek te staan, wordt deze verklaring aan u nogmaals herhaald, waarop u op deze stelling bevestigend antwoordt (cgvs p. 14). U zou vervolgens tijdens uw verblijf in Soedan ernstig ziek zijn geworden en u zou bang zijn geweest om dood te gaan, u dan ook op 18 juni 2018 hebben besloten om - met het vliegtuig van Khartoem en via Cairo (Egypte) - terug naar Spanje te reizen, alwaar uw status nog geldig zou zijn geweest, uw gezondheidstoestand zou immer achteruit zijn gegaan en tevens zou er sprake van een slechte situatie in uw land zijn geweest (cgvs p. 12). U verklaart in dit kader het volgende: "Dat klopt, er waren geen rechtstreekse vluchten van Khartoem naar Spanje, het moet altijd via Cairo. De reden dat ik in 2015 via Abri en Wadi Haifa en Egypte reisde, omdat ik toen bang was, en ook op basis van bepaalde info, dat mijn naam geseind stond in de luchthaven, maar bij latere terugkeer in 2018 had ik geen problemen ondervonden via de luchthaven in Soedan, bij vertrek in 2018 gewoon vlucht genomen vanuit Soedan naar Spanje, via Egypte" (cgvs p. 14). U verklaart toen ook gewoon met uw eigen paspoort - u zou in Soedan in juni 2018 via het Ministerie van Binnenlandse Zaken een nieuw paspoort hebben aangevraagd - te hebben gereisd (cgvs p. 14). U zou verder nog in het bezit geweest zijn van een Spaanse verblijfskaart/een "Permesso di regresso" (cgvs p. 14). Het feit dat u in mei 2018 van de luchthaven van Madrid te Spanje - op legale wijze met het vliegtuig met een noodvisum, bekomen via de Soedanese ambassade te Madrid - naar de luchthaven van Khartoem zou zijn kunnen reizen, u op de luchthaven van Khartoem overduidelijk zou zijn gecontroleerd gezien uw noodvisum, slechts geldig voor één enkele reis, er zou zijn ingehouden en u verklaarde op deze luchthaven geen problemen te hebben gekend, maakt dan ook duidelijk dat uw naam op de luchthaven van Khartoem (op dat moment) allesbehalve stond geseind en er (toen) allesbehalve een inreisverbod op uw naam was uitgevaardigd. Overigens verklaarde u dit zelf, stellend dat u in mei 2018 helemaal niet in de luchthaven van Khartoem bleek te staan gekend, waardoor u zou hebben besloten om op 18 juni 2018 op legale wijze - met uw eigen paspoort - met het vliegtuig van de luchthaven van Khartoem naar Spanje te reizen. U stelde verder nog, van mei 2018 tot 18 juni 2018, geen enkel probleem in Soedan te hebben gekend (cgvs p. 14). U zou toen immers enkel en alleen zijn vertrokken gezien uw gezondheidstoestand achteruit zou zijn gegaan (cgvs p. 14). Hoewel u wel spreekt over de toenmalige slechte situatie in uw land en een onvermijdelijke botsing met de overheid, wat een gevaar voor u zou hebben gevormd, geeft u aan dat er toen geen botsing tussen u en de overheid zou zijn geweest, u zou immers - omwille van uw slechte gezondheid - niet in staat zijn geweest om iets te ondernemen (cgvs p. 14). Er kan dan ook worden vastgesteld dat u bij uw vertrek uit Soedan op 18 juni 2018 allesbehalve in een negatief daglicht bij de Soedanese autoriteiten stond.

U bent er dan ook allesbehalve in geslaagd om 'uw vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

De verklaring dd. 23 juni 1978 van de universiteit van Madrid staat dat u er toen bent afgestudeerd binnen de "Spanish Language and Culture Courses". Uw "Permiso de Residencia" van 22 september 2017 tot 31 augustus 2018 toont enkel aan dat u gedurende deze periode legaal in Spanje verbleef, uw "Autorizacion de Regreso" betreft dan weer een toestemming om u zonder visum terug naar Spanje te kunnen begeven (geldig tot 08 augustus 2018).

Het "Certification" dd. 19 augustus 1999 van "Saipem" toont aan dat u aldaar sedert 05 oktober 1998 was tewerkgesteld, dit als tolk Arabisch, Spaans en Engels. Het "Experience Certificate" dd. 02 augustus 2005 van "Atelier Artistique de Beton" ("Al Ahmadiyah Contracting and Trading") stelt dat u van augustus 2004 tot april 2005 binnen het project "IBN Battuta Shopping Mall" hebt gewerkt als "Safety Officer" te Dubai en de verklaring dd. 03 oktober 2005 van "Al Ahmadiyah Contracting and Trading" - gericht aan de Mushreq Bank - stelt dat u sedert 31 augustus 2004 als "Safety Foreman" aldaar was tewerkgesteld. Het document van "Amron Building and Construction" dd. 11 maart 2009 geeft aan dat u aldaar (in Khartoem) op dat moment werkte als verantwoordelijke van de veiligheid. De brochure van "Raidan Travel and Tours" betreft tenslotte een brochure van een bedrijf waarvoor u eveneens heeft gewerkt. Deze werkgerelateerde documenten tonen dan ook enkel en alleen uw tewerkstellingen doorheen de jaren aan, doch vermogen bovenstaande motivering niet om te buigen.

Er kan verder nog het volgende worden gesteld. Bij de beoordeling van elementen die ontstaan zijn na aankomst in het onthaalland, zijn de reële kans op vervolging en de ernst van die vervolging van cruciaal belang. Hierbij moet rekening gehouden worden met de beoordeling van de activiteiten ontwikkeld in het gastland door de overheden van het land van herkomst. Enkel indien de aangehaalde activiteiten leiden tot een toeschrijving van een politieke/dissidente overtuiging door bovenvermelde overheden, is er sprake van een reëel risico op vervolging en/of moeilijkheden in het land van herkomst. Het is niet aannemelijk dat activiteiten ontwikkeld na de vlucht leiden tot een reëel risico indien de overheden in het land van herkomst er niet van op de hoogte zijn.

Het is evenwel mogelijk dat de Soedanese overheden op de hoogte zijn van de acties van asielzoekers in België, maar u maakt zelf niet aannemelijk dat de Soedanese overheden u als een gevaar zouden beschouwen voor de Soedanese regering of voor de stabiliteit van het Soedanese politieke systeem. Uit de door u afgelegde verklaringen blijkt immers dat het erg onwaarschijnlijk is dat u bij een eventuele terugkeer naar Soedan zou worden vervolgd door de Soedanese autoriteiten of ten aanzien van deze autoriteiten een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou lopen.

U stelt dat u in 2019 (vóór de val van het Soedanese regime van president al-Bashir) te Brussel - aan de Europese Unie - éénmalig aan een betoging tegen dat regime zou hebben deelgenomen (cgvs p. 16). U zou tijdens deze betoging zijn geïnterviewd en zou toen hebben gesteld dat de rebellen hun plicht zouden hebben gedaan en u zou dan ook hebben gevraagd aan het leger om in te grijpen en een einde te maken aan de toenmalige toestand en aan het bewind van het regime - wat twee dagen later ook zou zijn gebeurd-, dit interview zou op een usb-stick staan en zou "bij iemand" liggen (cgvs p. 16). U verklaart dat een Soedanese vriend van u genaamd H. contact zou hebben met de persoon die u zou hebben gefilmd en het interview zou hebben afgenomen (cgvs p. 16). U zou de naam van de interviewer niet kennen, noch zou u het tv-kanaal, waarvoor deze persoon zou zijn tewerkgesteld, kunnen weergeven (cgvs p. 16). U beweert evenwel dat u via een aantal Soedanezen uit Soedan zou hebben vernomen dat ze u op tv zouden hebben gezien (cgvs p. 16). U gevraagd op welk kanaal of in welke uitzending u te Soedan dan wel zou zijn gezien, geeft u aan dat u dit niet zou zijn verteld, "veel mensen" - waaronder A., O. en anderen waarvan u zich de naam niet zou herinneren - zouden hebben gesteld u op tv te hebben gezien (cgvs p. 17). Gepolst of u de bewuste usb-stick zou kunnen voorleggen, ontkent u dit: "De usb-stick ligt bij een vriend of vrienden, ik heb ze eerder gecontacteerd om het me te bezorgen en ze hebben het nog niet terug gevonden" (cgvs p. 17). U gevraagd of u het fragment op gelijk welke andere wijze zou kunnen neerleggen, eventueel een link naar een bepaald (Utube)kanaal, ontkent u dit wederom: "Omdat ik niet zo lang in België was, en na de betoging, ik werd uitgenodigd door die mensen (cfr. vrienden van H.), zij hebben het interview op hun laptop aan mij getoond, dat is alles wat ik weet. Ik heb gisteren met hun gepraat om te informeren, ze zeiden we zijn nog steeds aan het zoeken, als we het vinden, gaan we het naar jouw gsm sturen" (cgvs p. 17). Er kan aldus reeds worden vastgesteld dat u er niet in slaagt om concreet te benoemen op welke zender uw interview te Soedan zou zijn uitgezonden, noch u het bewuste fragment weet voor te leggen. U slaagt er verder ook niet in te concretiseren dat u hierdoor door de Soedanese autoriteiten zou worden geïnterviewd (cgvs p. 17). Zo stelt u eerst dat u zich simpelweg zou baseren op de huidige situatie in Soedan, alle tegenstanders van het huidige regime zouden immers geïnterviewd en geliquideerd worden (cgvs p. 17). U vervolgens nogmaals gevraagd hoe u concreet zou weten dat de Soedanese autoriteiten het door u genoemde interview zouden hebben te zien gekregen, stelt u het volgende: "Ik ben niet zeker, ik heb via via vernomen, mensen hebben me op tv gezien. Dat interview is niet mijn enige zorg, de situatie in het hele land is zorgwekkend, het komt allemaal door die militaire raad, Rappid Support, die twee, zij controleren alles" (cgvs p. 17). U gevraagd, gesteld dat de Soedanese autoriteiten het fragment wel degelijk zouden hebben gezien, hoe u dan heel concreet zou weten dat het regime u erin zou weten te herkennen, temeer daar u op legale wijze in juni 2018, zonder enige problemen te hebben gekend, Soedan zou hebben weten te verlaten, zegt u het volgende: "Maar ik heb wel betoogd tegen het regime en ik werd geïnterviewd, tijdens dat interview heb ik het regime bekritiseerd, ik riep het leger op om in te grijpen, in Soedan hebben we een slogan, één leger en één volk" (cgvs p. 17). Uit uw verklaringen blijkt aldus overduidelijk dat u enkel en alleen aan het gissen slaat als zijnde de Soedanese autoriteiten u mogelijks zouden kunnen viseren bij een terugkeer naar Soedan, dit gezien u alhier éénmalig zou hebben betoogd tegen het Soedanese regime en u zich tijdens een interview openlijk tegen het regime zou hebben uitgesproken. U weet overigens geen enkel begin van bewijs voor wat betreft uw deelname aan een betoging te België, noch betreffende het door u genoemde interview, voor te leggen. Tenslotte stelt u verder aan geen enkele betoging noch demonstratie meer te hebben deelgenomen in België: "Neen. Na de val van het regime, onze verwachtingen waren heel hoog, de situatie beter zou worden in het land, het leger heeft ons misleid, in plaats van de macht aan de burger te geven, hebben ze gewoon de macht gegrepen" (cgvs p. 17).

U stelt tenslotte nog een dichter en componist te zijn, u zou dan ook - sedert 2013 - patriottische liedjes hebben gemaakt tegen het Soedanese leger, uw gedichten zouden zeer populair zijn in Soedan (cgvs p. 16 en 18). U geeft aan dat deze gedichten en liedjes, in Brussel geschreven, wat "lawaaï" in Soedan zouden hebben gemaakt, waardoor u gevaar zou lopen aldaar (cgvs p. 16). U geeft vervolgens aan dat deze liedjes en gedichten - sedert 2015 - op uw Facebookpagina, onder de naam M. A., zouden kunnen worden terug gevonden (cgvs p. 18). Vooreerst kan er worden opgemerkt dat de Protection Officer tijdens uw persoonlijk onderhoud dd. 21 september 2021 - in uw bijzijn -, uw Facebookpagina trachtte op te zoeken, doch deze niet kon worden terug gevonden (cgvs p. 18). Ook de pagina van uw dochter werd niet terug gevonden (cgvs p. 18). Er werd u toen verteld dat u de desbetreffende liedjes en gedichten nog steeds aan het Commissariaat-generaal mocht overmaken, wat u op heden - cfr. de redactie van onderhavige beslissing betreft 21 december 2021 - en aldus drie maanden later, nog steeds niet hebt

gedaan (cgvs p. 18). Tenslotte wist u ook hierbij niet te concretiseren op welke wijze u hierdoor zou worden geviseerd door de Soedanese overheid: "Dit soort zaken zijn vanzelfsprekend, als je de regering bekritiseert, ze gaan jou viseren" (cgvs p. 18).

U weet aldus allesbehalve aannemelijk te maken dat u - ten gevolge van uw zeer beperkte activiteiten te België - ondertussen wel door de Soedanese autoriteiten zou worden geviseerd.

U stelt verder enkel en alleen nog in het algemeen dat de situatie in Soedan niet veranderd zou zijn, het zou erger zijn geworden, Al Bashir zou alles controleren achter zijn tralies (cgvs p. 21).

Uit een grondige analyse van de huidige situatie in Soedan (zie onder andere COI Focus "Soedan: Huidige situatie in navolging van de militaire coup van 11 april 2019" dd. 06/09/19; zie ook COI Focus 'Soedan. Risico bij terugkeer' van 6 februari 2018, (beschikbaar op [https://www.cqvs.be/sites/default/files/rapporten/coi focus soedan. risico bii teruqkeer 2.pdf](https://www.cqvs.be/sites/default/files/rapporten/coi%20focus%20soedan._risico_bij_terugkeer_2.pdf) of <https://www.cqvs.be/nl>)) blijkt dat het leger op 11 april 2019 een staatsgreep heeft gepleegd, waarmee het een einde maakt aan het bijna dertig jaar durende regime van president al-Bashir. Een "Transitional Military Council" (TMC) neemt het bestuur over en er komt een overgangsregering en een soevereine raad. Het leger onder leiding van luitenant-generaal Abdel- Fattah al-Burhan ontbindt op 25 oktober 2021 de overgangsregering en de soevereine raad. Burhan roept de noodtoestand uit, en belooft vast te houden aan de grondwettelijke verklaring en het Juba Vredesakkoord, en verkiezingen te organiseren in juli 2023. Uit protest tegen de coup vinden er demonstraties plaats en er worden acties van burgerlijke ongehoorzaamheid opgezet in het hele land. De veiligheidsdiensten reageren op hun beurt op deze demonstraties en acties van burgerlijke ongehoorzaamheid met geweld en traangas, waarbij er doden en gewonden vallen. Er vinden ook arrestaties plaats van politieke en mensenrechtenactivisten, journalisten, advocaten, leden van lokale resistance committees, demonstranten en omstaanders die naar de demonstraties keken in Khartoem en andere steden over het hele land, ook in de perifere gebieden Darfoer en de Two Areas. Daarnaast zijn er meer dan 100 regeringsofficieren en politici gearresteerd. Abdalla Hamdok tekent op 21 november 2021 een 14-delige overeenkomst met het leger waarop hij opnieuw wordt aangesteld als premier. De deal voorziet in de aanstelling van een onafhankelijk technocratisch kabinet onder leiding van Abdalla Hamdok totdat er verkiezingen worden gehouden. Het blijft evenwel onduidelijk hoeveel macht deze regering zal hebben. De verzetscomités, en burgerlijke oppositie - de Forces for Freedom and Change (FFC) en de Sudanese Professionals Association (SPA) - wijzen de overeenkomst af. Als reactie op de deal tussen Burhan en Hamdok gaan duizenden Soedanezen op 21 november 2021 opnieuw de straat op. Militaire autoriteiten blijven ondertussen politici en activisten arresteren. Sinds de ondertekening van het politieke akkoord op 21 november 2021 is echter een handvol gedetineerden vrijgelaten. Het is onduidelijk hoeveel personen nog in hechtenis zitten.

Niettegenstaande er nog steeds sprake is van geweld vanwege de overheidsdiensten en arrestaties, blijkt nergens uit de beschikbare informatie dat de recente ontwikkelingen in Soedan van dien aard zijn dat er sprake is van een systematische vervolging omwille van politieke redenen. Het geweld door de veiligheidsdiensten waarvan sprake kadert binnen het hardhandig neerslaan van protesten en demonstraties, waarbij er doden en gewonden kunnen vallen, en er demonstranten en eventuele omstaanders worden gearresteerd. Daarnaast vinden er arrestaties plaats van personen met een specifiek profiel (zoals politieke en mensenrechtenactivisten, journalisten en persmedewerkers, advocaten, leden van lokale resistance committees). De geraadpleegde bronnen bevatten evenmin indicaties waaruit blijkt dat het nieuwe regime zich keert tegen personen die tot een niet-Arabische etnie behoren die afkomstig zijn uit Darfoer en de Two Areas, of dat het geweld tegen deze personen intensifieert.

En niettegenstaande er sprake is van intensiverend geweld in Darfoer, hernieuwd etnisch geweld in de Two Areas in het zuiden, en een nieuwe escalatie in het grensconflict met Ethiopië, blijkt uit de beschikbare informatie dat het type geweld waarvan sprake is na de militaire coup, namelijk het hardhandig neerslaan van protesten en demonstraties door de veiligheidsdiensten, niet kadert binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen dient dan ook te worden geconcludeerd dat een loutere verwijzing naar de algemene situatie en de recente ontwikkelingen in Soedan thans niet volstaat om aan te tonen dat een verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Een individuele beoordeling van zijn vraag naar internationale bescherming, waarbij hij zijn vrees voor vervolging of zijn reëel risico op het lijden van ernstige schade in concreto dient aan te tonen, blijft dan ook noodzakelijk. Uit het geheel van voorgaande vaststellingen blijkt echter dat u er niet in geslaagd bent deze vrees voor vervolging of dit reëel risico op ernstige schade aannemelijk te maken." (zie informatie in het administratief dossier).

Op basis van artikel 57/5^{quater} van de vreemdelingen werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud. Daar geen opmerkingen werden ontvangen binnen de vooropgestelde termijn, wordt u geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud van 21 september 2021.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

2.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna EVRM); artikel 1 A van de Conventie van Genève van 28 juli 1951; artikelen 48/3, 48/4, 48/6 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980; artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (gebrek in de motivering); van het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur (afwezigheid van een behoorlijke analyse van het verzoek conform de wettelijke bepalingen en gelet op alle pertinente elementen).

Met betrekking tot de toekenning van de vluchtelingenstatus betoogt verzoeker wat betreft het risico omwille van zijn activiteiten in België als volgt: *“Dat verzoekende partij vooreerst wenst te wijzen op het feit dat zij in 2019 deelnam aan de betoging en het dus niet verwonderlijk is dat zij hierdoor geen problemen zou gekend hebben met het verlaten van haar land van oorsprong in juni 2018, aangezien haar deelname aan de betoging toen nog niet had plaatsgevonden; Dat verzoekende partij via vrienden en kennissen vernomen heeft dat het interview dat zij heeft afgelegd werd uitgezonden op televisie in Soedan; Dat verzoekende partij weliswaar niet kan zeggen op welk kanaal dit was, aangezien zij zelf niet in Soedan aanwezig was en dat zij het interview bijgevolg niet op een televisiekanaal, maar op een laptop van een bevriend persoon heeft gezien; Dat dit niet wegneemt dat het interview wel degelijk in Soedan werd uitgezonden en zij hierdoor een risico loopt bij terugkeer naar Soedan; Dat haar op zijn minst het voordeel van de twijfel verleend had moeten worden (zie infra).”* Met betrekking tot zijn activiteiten als dichter en componist stelt verzoeker: *“Dat verzoekende partij inderdaad klaarblijkelijk te zien is op een video die gepubliceerd werd op Facebook (internetlink) en waarin zij samen met anderen een patriottisch liedje tegen het leger zingt; Dat haar naam, M. A., specifiek genoemd wordt in één van de commentaren gepost onder de video (stuk 2, p. 4); Dat verzoekende partij hierdoor een verhoogd risicoprofiel heeft (zie infra) en de kans bestaat dat zij in een negatief daglicht staat bij de huidige autoriteiten in Soedan, aangezien zij openlijk kritiek heeft geuit op het leger.”*

Wat betreft de problemen met de autoriteiten in Soedan, betoogt verzoeker als volgt: *“Overwegende dat verwerende partij stelt dat verzoekende partij haar problemen met de autoriteiten in Soedan niet aannemelijk kan maken; Dat verzoekende partij wenst te wijzen op het feit dat zij reeds in het verleden verschillende problemen heeft gekend met de autoriteiten in Soedan en dat de totaliteit van deze problemen, en de reeds ondergane handelingen van vervolging (zoals de eerdere opsluitingen en zweepslagen), met zich meebrengen dat verzoekende partij haar land van oorsprong niet langer veilig achtte en daarom internationale bescherming zocht in het buitenland; Dat verzoekende partij aangaande de eerdere problemen met de autoriteiten in Soedan verwijst naar, en volhardt in, haar verklaringen; Dat verzoekende partij naar waarheid en in alle eerlijkheid geantwoord heeft op de haar gestelde vragen; Dat, met betrekking tot het al dan niet geseind staan in de luchthaven te Khartoem, verzoekende partij volhardt in haar verklaringen en stelt dat zij in 2015 inderdaad vernomen had dat zij geseind stond; Dat zij hierdoor besloot om het land niet via de luchthaven van Khartoem te verlaten, doch via het noorden met een boot naar Egypte; Dat verzoekende partij vervolgens in mei 2018, wegens haar verslechterde gezondheidstoestand (zie met betrekking tot de gezondheidstoestand infra), besloot om terug te keren naar Soedan om haar familie te zien en dit op de snelst mogelijke manier, met name via de luchthaven van Khartoem; Dat verzoekende partij inderdaad geen noemenswaardige problemen heeft gekend in mei 2018 op de luchthaven in Khartoem, doch dat dit niet betekent dat haar naam niet in 2015 geseind stond; Dat het immers mogelijk is dat haar naam wel degelijk in 2015 geseind stond, doch dat dit 3 jaar later niet langer het geval was; Dat men er van uit kan gaan dat haar naam wel gekend was/is bij de Soedanese autoriteiten, gezien de verschillende aanvaringen die zij in het verleden gehad heeft; Dat het niet correct is om al deze gevallen op te splitsen en één voor één te stellen dat er geen sprake is van een systematische persoonlijke vervolging, doch dat men moet kijken naar de totaliteit van de incidenten, waarbij men kan stellen dat er toch een grote mate van waarschijnlijkheid is dat zij wel gekend is bij de autoriteiten en hierdoor in de problemen kan komen bij een eventuele terugkeer naar Soedan; Dat dit des*

te meer het geval is aangezien zij in het buitenland activiteiten heeft gehad, waarbij zij kritiek heeft geuit op de autoriteiten en het leger (zie supra)-, Dat in dit geval verzoekende partij in hoofdzaak een 'onwaarschijnlijk' geschetste gang van zaken wordt verweten, maar er geen sprake is van flagrante leugens of een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid van het vluchtrelaas. In het licht van deze vaststellingen is een toepassing van het principe van het voordeel van de twijfel aldus gerechtvaardigd (zie supra) of zijn er op zijn minst aanvullende onderzoeksmaatregelen vereist. Het feit dat verzoekende partij een verhoogd risicoprofiel, met name een politiek en/of mensenrechtenactivist die kritiek heeft geuit op het leger, heeft en verwerende partij niet verder komt dan verwijten van 'onwaarschijnlijke' verklaringen, doch geen fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid kan aantonen, toont aan dat er allerm minst sprake is van een grondige analyse in het licht van de criteria van het Vluchtelingenverdrag door verwerende partij; Dat verzoekende partij in elk geval volhardt in haar verklaringen en meent dat haar hoedanigheid van risicoprofiel ook daadwerkelijk correspondeert met de door haar aangehaalde feiten en dat er aldus duidelijk sprake is van persoonsgerichte en doelgerichte daden van vervolging, alsook van een gegronde vrees tot persoonlijke en doelgerichte vervolging in geval van terugkeer naar haar land van herkomst."

Verzoeker argumenteert vervolgens met betrekking tot zijn gezondheidstoestand dat hij *"lijdt aan een nierziekte in het eindstadium, waarvoor zij drie keer per week hemodialyse krijgt; Dat zij bovendien lijdt aan ionische stoornissen, bloedarmoede, metabole beenderziekten, suikerziekte en cardiovasculaire afwijkingen (stuk 3, alsook gehoorverslag CGVS, p. 4); Dat verzoekende partij omwille van deze medische problemen een levenslange behandeling behoeft en dat het stopzetten van de dialysebehandeling zal leiden tot de dood door uremie; Dat dit bijdraagt aan het verhoogde kwetsbare profiel van verzoekende partij, gezien haar ernstige medische problemen; Dat verwerende partij rekening moet houden met deze verhoogde kwetsbaarheid bij het nemen van haar beslissing, aangezien verzoekende partij een extra risico loopt bij eventuele terugkeer naar Soedan."* Verzoeker houdt vervolgens een theoretisch betoog over het voordeel van de twijfel en besluit dat het CGVS de zaak niet voldoende heeft bestudeerd en de beslissing artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet schendt.

In ondergeschikte orde met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire bescherming verwijst verzoeker vooreerst naar de hierboven ontwikkelde argumenten en wijst er vervolgens op dat op 25 oktober 2021 een staatsgreep door het leger plaatsvond in Soedan. Hij citeert de bestreden beslissing hieromtrent en stelt vervolgens: *"Dat hierboven reeds werd aangehaald dat verzoekende partij reeds in het verleden zijn ongenoegen had geuit tegenover het voormalige regime door deel te nemen aan een betoging in Brussel en hierna een interview af te leggen, dat uitgezonden werd op televisie in Soedan; Dat verzoekende partij eveneens te kennen heeft gegeven dat zij patriottische liedjes heeft geschreven tegen het Soedanese leger, alsook gedichten heeft geschreven, dewelke een zekere verspreiding hebben gekend in Soedan; Dat men bijgevolg kan stellen dat verzoekende partij aangemerkt kan worden als een politieke en/of mensenrechtenactivist, en dus beantwoordt aan het specifiek profiel dat door verwerende partij vermeld wordt; Dat verzoekende partij hierdoor een verhoogd risico loopt bij een eventuele terugkeer naar Soedan."* Tenslotte citeert verzoeker OCHA, Sudan: Humanitarian Response Plan 2022 (December 2021), 19 december 2021, beschikbaar op: <https://reliefweb.int/report/sudan/sudan-humanitarian-response-plan-2022-december-2021>.

In uiterst ondergeschikte orde stelt verzoeker dat zijn relaas duidelijk eenzijdig is geanalyseerd en dat onvoldoende aandacht is besteed aan bepaalde elementen die de mogelijkheid op een schending van artikel 3 van het EVRM kunnen staven, zoals het risico op vervolging voor personen die zich in de situatie van verzoeker bevinden. Hij acht het zorgvuldigheidsbeginsel geschonden en stelt dat hij opnieuw moet gehoord worden.

Verzoeker vraagt hem de status van vluchteling toe te kennen, in ondergeschikte orde hem de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en in uiterst ondergeschikte orde de bestreden beslissing te vernietigen.

2.2. Verzoeker voegt volgende stukken toe aan het verzoekschrift:

1. Bestreden beslissing, dd. 06.01.2022;
2. Commentaren gepost onder Facebook video;
3. Medische documenten;
4. Juridische bijstand.

3. Aanvullende nota

Verwerende partij legt een aanvullende nota neer dd. 13 juni 2022, waarbij in toepassing van artikel 39/76 van de Vreemdelingenwet volgend nieuw element wordt neergelegd: *“COI Focus Soedan. Stand van zaken na de militaire coup van 25 oktober 2021”* van 24 januari 2022.

4. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Krachtens artikel 48/6 § 1 van de Vreemdelingenwet rust op de verzoeker om internationale bescherming de verplichting om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek zo spoedig mogelijk aan te brengen. De met het onderzoek belaste instanties hebben, krachtens diezelfde bepaling, tot taak om de relevante elementen van het verzoek in samenwerking met de verzoeker te beoordelen. Deze bepaling is de omzetting van de samenwerkingsplicht tussen de asielinstanties en verzoekers om internationale bescherming zoals vastgelegd in artikel 4, lid 1 van Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna *“Kwalificatierichtlijn”*) en artikel 13, lid 1 van Richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking) (hierna *Asielprocedurerichtlijn*).

In de zaak *M.M. tegen Minister for Justice, Equality and Law Reform, Ireland, Attorney General* heeft het Hof van Justitie een voor de EU Lidstaten bindende interpretatie gegeven van artikel 4, lid 1 van Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming, waarvan de formulering identiek is aan artikel 4, lid 1 van de Kwalificatierichtlijn. Het Hof onderscheidt in de door dit artikel omschreven beoordeling van de feiten en omstandigheden van het verzoek om internationale bescherming twee fasen. De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen, terwijl de tweede fase de beoordeling in rechte van deze gegevens betreft, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden van de Kwalificatierichtlijn voor de toekenning van internationale bescherming. Volgens artikel 4, lid 1, van die richtlijn dient normalerwijs de verzoeker alle elementen tot staving van zijn verzoek in te dienen, wat volgens het Hof niet wegneemt dat de betrokken lidstaat voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken. Daaruit volgt dat deze op de lidstaat rustende samenwerkingsplicht dus inhoudt dat, *“indien de door de verzoeker om internationale bescherming aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, de betrokken lidstaat in deze fase van de procedure actief met de verzoeker moet samenwerken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Bovendien heeft een lidstaat mogelijkerwijze gemakkelijker toegang tot bepaalde soorten documenten dan de verzoeker”* (HvJ, C-277/11, *M.M. tegen Minister for Justice, Equality and Law Reform, Ireland, Attorney General*, arrest van 22 november 2012, punt 66).

De samenwerkingsplicht zoals neergelegd in artikel 4, lid 1 van de Kwalificatierichtlijn heeft dus alleen betrekking op de eerste fase, *i.e.* de vaststelling van de feiten en omstandigheden die als bewijselementen tot staving van het asielverzoek kunnen dienen. De tweede fase van de beoordeling van de feiten en omstandigheden, met name het onderzoek van de gegrondheid van het verzoek om internationale bescherming en de juridische kwalificatie van de in de eerste fase vastgestelde feiten en bewijselementen in het licht van de beschermingsgronden in artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, behoort tot de exclusieve bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties. De samenwerkingsplicht heeft dus geen betrekking op deze tweede fase van de beoordeling van feiten en omstandigheden (HvJ, *MM*, punten 63-65, 67-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een verzoek om internationale bescherming ontslaan de bevoegde overheid niet

van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet dan evenwel gaan over die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Tenslotte bepaalt artikel 48/6 § 4 van de Vreemdelingenwet dat wanneer de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

5. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

5.1. Artikel 48/3, § 1 van de Vreemdelingenwet bepaalt:

"De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967."

Dit artikel verwijst naar artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag. Luidens artikel 1, A (2) van dit verdrag is een vluchteling elke persoon *"die (...) uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil invoeren, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waarvan hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen, niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren."*

5.2. Verzoeker verklaart de Soedanese nationaliteit te hebben en tot de gemengde stam (Al) Mahas te behoren, geboren te zijn op 16 november 1956 in Khartoem en in november 1999 gehuwd te zijn met T.M.A.H. die afwisselend in Port Soedan en Khartoem verblijft en behoort tot de Arabische stam Rubatab. De Raad stelt vast dat verzoekers identiteit en Soedanese nationaliteit door verwerende partij niet betwist worden.

Uit zijn verklaringen en de door hem voorgelegde documenten blijkt dat verzoeker in Spanje gestudeerd heeft en gedurende zekere periodes tussen 1985 en 2015 in de Verenigde Arabische Emiraten en Soedan gewerkt heeft. Volgens zijn verklaringen werd hij in 1993-1994 omwille van zijn rol als acteur in een film genaamd *"de hoop blijft"* gearresteerd in de Stad Sennar. Verder werd hij in 2015 in Wadi al Muqadm als medewerker van de kiescommissie gevraagd om mee te werken aan het vervalsen van de verkiezingsuitslagen maar weigerde hij dit en vernam hij later dat in de luchthaven van Khartoem zijn naam stond geseind en dat er een inreisverbod op zijn naam werd uitgevaardigd.

Verder blijkt dat verzoeker in augustus 2005 terugkeerde naar Spanje en er asiel aanvraag op 1 oktober 2015. Het verzoek om internationale bescherming werd volgens verzoeker geweigerd maar hij kreeg er wel een verblijfsvergunning. De Raad stelt vast dat dit ook blijkt uit de kopie van de *"Permiso de Residencia"* die door verzoeker bij de indiening van zijn verzoek om internationale bescherming werd ingediend en die geldig was van 22 september 2017 tot 31 augustus 2018 (administratief dossier, documenten neergelegd door de asielzoeker, stuk 3) en de *"Autorizacion de regreso/autorisation de retour"* uitgereikt in Madrid op 10 mei 2018 op basis waarvan, blijkens dit document, verzoeker tot 8 augustus 2018 naar het grondgebied van Spanje kon terugkeren zonder visum (administratief dossier, documenten neergelegd door de asielzoeker, stuk 4).

5.3. Met betrekking tot de door verzoeker aangehaalde aanvaringen met de politie naar aanleiding van het gebruik van alcohol; zijn arrestatie in 1993-1994 omwille van het feit dat hij acteerde in een film; de bedreigingen die hij zou ontvangen hebben van enkele hoge functionarissen in het kader van zijn functie bij een oliemaatschappij in Soedan en zijn problemen die hij zou hebben gekend als medewerker van de toenmalige kiescommissie in Wadi Al Muqadm; ter staving waarvan hij zijn kaart van de National Election

Commission voorlegt (administratief dossier, documenten neergelegd door de asielzoeker, stuk 1), stelt de Raad vast dat deze feiten dateren van meer dan 20 jaar geleden, en dat verzoeker niet aantoonde dat hij actueel omwille van deze feiten zou worden gevisieerd door de Soedanese autoriteiten. In de bestreden beslissing wordt hierover als volgt gemotiveerd: *"Omtrent het door u geopperde asielrelaas, kan er immers het volgende worden opgemerkt. U stelt vooreerst - voor uw arrestatie in 1993-1994 - enkele aanvaringen met de politionele diensten te Soedan te hebben gekend. U zou immers tijdens uw verblijf in Spanje alcohol, zoals whiskey en bier, hebben genuttigd, bij uw terugkeer naar Soedan zou u dan ook ten gevolge van dit drankgebruik door de politie zijn terecht gewezen. Zo zou uw huis een paar keer door de politie zijn binnengevallen, zou u naar het politiecommissariaat zijn meegenomen en zou u drie tot vier keer op een openbare plaats met een zweep zijn geslagen (cgvs p. 19). De politie zou zich naar uw mening - onder het bevel van de overheid - gewelddadig hebben gedragen, hun macht hebben getoond en agressief zijn geweest (cgvs p. 19). U zou zich verder tijdens deze periode ook nog hebben geëngageerd om de straten in Soedan proper te houden, u zou hebben getracht om de bevolking in dit kader te sensibiliseren: "Gewoon op alle vlak, bijvoorbeeld op vlak van schoonmaken, om de straten proper te houden, door de bevolking te sensibiliseren, dat de straten proper moeten zijn, niet zomaar vuilnis op straat gooien, ik begon toen met mezelf, lege sigaretten pakjes in mijn broekzak houden tot ik een vuilbak zag, dit soort zaken, uiteindelijk ze verklaarden me gek" (cgvs p. 19). U verduidelijkt dat u dit tijdens uw verblijf in Europa zou hebben geleerd, doch mensen u gek zouden hebben verklaard gezien u uw afval in uw zakken zou hebben bijgehouden tot u deze in een vuilbak zou hebben kunnen deponeren (cgvs p. 19). Uit bovenstaande verklaringen blijkt dan ook dat u, voor uw arrestatie in 1993-1994, slechts enkele malen een aanvaring met de politionele diensten te Soedan zou hebben gekend, dit enkel en alleen ten gevolge van uw drankgebruik, hieruit kan dan ook geen systematische persoonlijke vervolging in uw hoofde te Soedan worden afgeleid.*

U verklaart verder in 1993-1994 éénmalig te zijn gearresteerd in de stad Sennar te Soedan (cgvs p. 19). U zou immers als acteur hebben deelgenomen aan een film genaamd "De hoop blijft" (cgvs p. 19), handelend over een Soedanees die Soedan zou hebben verlaten teneinde naar Europa te trekken en er een matroos op zee te zijn, na 25 jaar zou hebben besloten om terug naar Soedan te keren en verbaasd zou zijn geweest over hoe de mensen tijdens deze tijdsspanne van mentaliteit zouden zijn veranderd (cgvs p. 19). U stelt dat deze film door de Soedanese regering zou zijn goedgekeurd, doch u tijdens het verspreiden van deze video zou zijn gearresteerd door de leden van de veiligheidsdienst te Sennar (cgvs p. 19). U zou immers toen ruzie hebben gehad met deze leden en u zou geen verdere kans hebben gekregen om enige uitleg over uw werk te geven (cgvs p. 20). U vervolgt toen te zijn vastgehouden in de gevangenis van Beyout Al Ashbaha en na ongeveer één maand - via een advocaat uit Khartoem genaamd S. N. - te zijn vrijgekomen, hij zou immers toen het bewijs hebben weten leveren dat deze film wel degelijk door de overheid zou zijn goedgekeurd (cgvs p. 20). U zou toen een document hebben ondertekend, dewelke u niet zou hebben mogen lezen, u zou vervolgens gewoon naar huis zijn mogen gaan (cgvs p. 20). Uit het gegeven als zijnde u door leden van de Soedanese veiligheidsdienst éénmalig te Sennar zou zijn gearresteerd, dit gezien zij foutief over de wel degelijk door de overheid goedgekeurde film - waarin u zou hebben meegespeeld - zouden zijn geïnformeerd en u na één maand, na het bewijs omtrent deze goedkeuring te hebben geleverd, gewoon terug zou zijn vrijgelaten, kan wederom geen systematische persoonlijke vervolging te Soedan in uw hoofde worden weerhouden.

U geeft vervolgens aan tijdens de periode 1998-2000 een hoge functie binnen een oliemaatschappij te hebben bekleed, u zou toen de verantwoordelijke voor de huisvesting van het personeel zijn geweest, u zou tevens een tolk en de rechterhand van de Directeur zijn geweest (cgvs p. 2 en 7). U zou toen op de hoogte zijn geweest van bepaalde leugens verspreid door het regime: "Het ging eigenlijk over verkeerde info doorgeven aan het volk. Overheid maakte bekend dat ze 150.000 vaten petroleum produceerde, in Soedan. Dat was officieel bekend gemaakt door de overheid. Ik wist van de algemeen Directeur dat Soedan 500.000 vaten per dag produceerde. Nog iets anders, er werd geschreven tegen 2000 Soedan zal een miljoen vaten produceren, terwijl Soedan had dat percentage al eerder gehaald, er werd verkeerde info geven, zodat ze het geld in hun zakken kunnen steken" (cgvs p. 20). U stelt hierdoor te zijn bedreigd door enkele hoge functionarissen, dit tijdens de periode na 2006 (cgvs p. 20). U hierop gevraagd naar de namen van deze functionarissen, moet u evenwel het antwoord schuldig blijven: "Ik herinner me de namen niet, ik werd wel gebeld door hen, ze kwamen bij me thuis ook langs, om me te arresteren" (cgvs p. 20). Gepolst naar de functie dewelke deze functionarissen dan wel zouden hebben bekleed, geeft u het volgende aan: "Het gaat om mensen die in de Petroleumsector werkzaam waren, zoals de Minister van Olie, ik werd niet direct door hem bedreigd, maar hij stuurde mensen naar mij, leden van de veiligheidsdiensten" (cgvs p. 20). Gevraagd naar welke veiligheidsdiensten, namelijk op nationaal niveau of op het niveau van de Petroleumsector, stelt u dat het beiden zou hebben betroffen, de Minister van olie zou A. A. A. J. (cfr. A. A. A. J.) hebben betroffen (cgvs p. 20). U geeft vervolgens evenwel zelf aan dat u in dit kader nooit zou zijn gearresteerd, dit zou niet mogelijk zijn geweest, immers u zou hen niet de mogelijkheid hebben gegeven om u te arresteren (cgvs p. 20). U verklaart uzelf nader, stellend dat u van

een hele grote familie zou zijn, u zou dan ook gemakkelijk zijn kunnen onderduiken, de basis van het verzet zou zijn dat je uzelf zou beschermen en de vijand geen kans zou geven om u te arresteren (cgvs p. 20-21). Het feit dat u evenwel de namen van de hoge functionarissen, dewelke leden van de veiligheidsdienst op u zouden hebben afgestuurd teneinde u te bedreigen en u bij u thuis te arresteren, niet zou kunnen weergeven, en dat u nooit zou zijn gearresteerd, doch u uit hun handen zou hebben weten te blijven gezien u gemakkelijk zou hebben kunnen onderduiken, maakt dat de door u aangehaalde vrees voor vervolging in dit kader in ernstige mate kan worden gerelativeerd.

U verklaart verder in 2015 in Wadi Al Muqadm, als medewerker van de toenmalige kiescommissie, door de burgemeester te zijn gevraagd om de verkiezingsuitslag mee te helpen vervalsen (cgvs p. 21), u legt in dit kader uw kaart van de "National Elections Commission" voor. Er zouden toen bepaalde medewerkers akkoord zijn gegaan, u zou evenwel hebben besloten om het voorstel te weigeren en u zou hebben gevraagd om terug naar Khartoem te mogen gaan (cgvs p. 21). Gezien het een afgelegen dorp zou hebben betroffen en er geen auto's zouden zijn geweest, behalve deze van de burgemeester, zou dit evenwel niet mogelijk zijn geweest (cgvs p. 21). U zou dan ook drie dagen in het dorp hebben moeten doorbrengen, dit in dezelfde kamer als de andere medewerkers en tot de verkiezing gedaan zou zijn, na drie dagen zou de burgemeester u vervolgens terug naar Khartoem hebben gebracht (cgvs p. 21). U verklaart uitdrukkelijk niet te zijn gearresteerd, u zou ook geen problemen meer hebben gekend in dit kader, u zou eveneens toen al hebben besloten om uw land Soedan te verlaten (cgvs p. 21). Uit het door u aangehaalde element als zijnde u het voorstel van de burgemeester, teneinde de verkiezingsuitslag te vervalsen, zou hebben geweigerd, doch de burgemeester u drie dagen later gewoon zelf met de auto terug naar Khartoem zou hebben gebracht, kan er dan ook allesbehalve een gegronde vrees voor vervolging in uw hoofde worden afgeleid." De Raad stelt vast dat deze motieven correct zijn en steun vinden in het administratief dossier en dat verzoeker geen ernstige poging onderneemt om deze te weerleggen. Door louter te volharden in zijn verklaringen met betrekking tot eerdere problemen met de autoriteiten in Soedan en te stellen dat de totaliteit van de problemen met de autoriteiten in Soedan in het verleden met zich meebrengt dat hij zich niet langer veilig achtte, doet verzoeker geen afbreuk aan het voorgaande waarbij werd vastgesteld dat verzoeker niet aantoonde dat hij actueel omwille van deze feiten zou worden gevisieerd door de Soedanese autoriteiten. Het komt aan verzoeker toe om de motieven van de bestreden beslissing aan de hand van concrete elementen in een ander daglicht te plaatsen en de Raad kan slechts vaststellen dat hij daartoe met zijn algemeen betoog in het verzoekschrift in gebreke blijft.

5.4. Verzoeker verklaart verder dat hij sinds 2015 in de luchthaven van Khartoem zou geseind staan en dat er een inreisverbod op zijn naam zou zijn uitgevaardigd, informatie die hij zou hebben verkregen via een verwante officier, genaamd A. (notities PO, p. 14). De Raad kan slechts vaststellen dat uit niets kan blijken dat verzoeker daadwerkelijk geseind zou staan op de luchthaven van Khartoem, noch dat er tegen hem een inreisverbod zou zijn uitgevaardigd of actueel van kracht zou zijn. Deze beweringen worden immers ontkracht door verzoekers verklaringen over zijn reizen tussen Spanje en Soedan in de periode 2015 – 2018 en de informatie hierover in het administratief dossier. Hieruit blijkt immers, zoals terecht gemotiveerd in de bestreden beslissing, dat verzoeker op basis van zijn Soedanees paspoort een Spaans visum heeft bekomen in de Spaanse ambassade in Khartoem op 16 augustus 2015, dat hij in mei 2018 naar Soedan terugkeerde om er zijn vrouw en kinderen te bezoeken (notities PO, p. 12) en daarbij met een noodvisum uitgereikt door de Soedanese ambassade te Madrid hebben gereisd, dat weliswaar werd ingehouden bij aankomst in Khartoem maar waarna hij verder geen problemen heeft gekend met de Soedanese autoriteiten (notities PO, p. 12-13). Uit het gegeven dat verzoeker met zijn eigen Soedanees paspoort naar en van Khartoem kon reizen in 2018 en dat hij in 2018 een noodvisum kon bekomen van de Soedanese ambassade in Madrid om terug te reizen naar Khartoem blijkt reeds dat verzoeker op legale wijze naar en van Khartoem kon reizen in die periode wat haaks staat op zijn bewering dat hij geseind zou staan in de luchthaven van Khartoem en waarvan hij verder ook geen begin van bewijs bijbrengt. Het feit dat hij zonder problemen en op legale wijze naar Khartoem kon terugreizen met een noodvisum uitgereikt door de Soedanese ambassade in Madrid staat verder ook haaks op zijn bewering dat er tegen hem een inreisverbod zou zijn uitgevaardigd, nu de Soedanese autoriteiten op zijn verzoek een noodvisum zouden hebben uitgevaardigd. De vaststelling dat dit visum zou zijn ingehouden bij aankomst op de luchthaven in Khartoem, omdat dit slechts voor één enkele reis geldig zou geweest zijn, doet hieraan geen afbreuk, nu verzoeker verder geen problemen had om Soedan in te reizen na inhouding van dit visum. Bovendien verklaart verzoeker eveneens, dat hij omwille van gezondheidsredenen in 2018 terugreisde naar Spanje via Caïro en daarbij eveneens vertrok vanuit de luchthaven van Khartoem. Uit dit alles kan niet blijken dat verzoeker geseind zou zijn geweest in de luchthaven, noch dat er ten aanzien van hem een inreisverbod zou zijn uitgevaardigd, zoals hij beweert. Waar in het verzoekschrift wordt gewezen op het feit dat hij in 2015 niet via de luchthaven van Khartoem Soedan verliet, kan de Raad slechts vaststellen dat verzoeker in elk geval in 2018 geen problemen had om naar Soedan terug te keren op legale wijze

via de luchthaven van Khartoem, zodat, zelfs indien er een inreisverbod zou hebben bestaan in 2015, dit in elk geval verzoeker niet belet heeft om in 2018 naar Soedan te reizen en dus niet langer van kracht was op dat ogenblik. Verder verklaart verzoeker zelf dat hij omwille van gezondheidsredenen in juni 2018 opnieuw Soedan verliet en naar Spanje terugkeerde op legale wijze en gebruik makend van zijn eigen paspoort. Hoewel verzoeker ook op algemene wijze verwijst naar de toenmalige slechte situatie in zijn land van herkomst en stelt dat *“de botsing met de overheid was onvermijdelijk toen”*, geeft hij tijdens het persoonlijk onderhoud eveneens aan dat er tijdens de periode mei tot juni 2018 geen *“botsing”* is geweest tussen hem en de overheid omdat *“mijn gezondheid was zeer slecht, ik was niet in staat om iets te ondernemen”* (notities PO, p. 14). De Raad kan niet anders dan vaststellen dat uit verzoekers verklaringen evenmin kan blijken dat hij Soedan in juni 2018 heeft verlaten omwille van een gegronde vrees voor vervolging of dat hij specifiek zou geviseerd zijn door de Soedanese overheid, zoals hij beweert. In het verzoekschrift wordt geen ernstige poging ondernomen om de omstandige motieven in de bestreden beslissing, die correct zijn en steun vinden in het administratief dossier, op dit punt te weerleggen. Waar in het verzoekschrift wordt opgeworpen dat verzoeker inderdaad geen noemenswaardige problemen heeft gekend in mei 2018 op de luchthaven in Khartoem maar dat dit niet betekent dat zijn naam in 2015 niet geseind zou gestaan hebben, en dat er een grote mate van waarschijnlijkheid is dat verzoeker wel gekend is bij de autoriteiten omwille van zijn activiteiten in het verleden en hierdoor in de problemen kan geraken bij terugkeer kan de Raad slechts vaststellen dat dit uiteraard geen afbreuk doet aan het feit dat verzoeker op legale wijze in 2018 naar Karthoem kon terugreizen en daarvoor zelfs een noodvisum kreeg van de Soedanese autoriteiten en hieruit dus allerminst kan blijken dat verzoeker in 2018 geviseerd zou zijn door de Soedanese autoriteiten. Verzoeker maakt bijgevolg niet aannemelijk dat hij omwille van zijn beweerde activiteiten en problemen in Soedan voor zijn laatste vertrek uit Soedan in juni 2018 vervolging riskeert.

Met betrekking tot de door verzoeker ter staving neergelegde documenten motiveert de bestreden beslissing op goede gronden als volgt: *“De verklaring dd. 23 juni 1978 van de universiteit van Madrid staft dat u er toen bent afgestudeerd binnen de “Spanish Language and Culture Courses”. Uw “Permiso de Residencia” van 22 september 2017 tot 31 augustus 2018 toont enkel aan dat u gedurende deze periode legaal in Spanje verbleef, uw “Autorizacion de Regreso” betreft dan weer een toestemming om u zonder visum terug naar Spanje te kunnen begeven (geldig tot 08 augustus 2018).*

Het “Certification” dd. 19 augustus 1999 van “Saipem” toont aan dat u aldaar sedert 05 oktober 1998 was tewerkgesteld, dit als tolk Arabisch, Spaans en Engels. Het “Experience Certificate” dd. 02 augustus 2005 van “Atelier Artistique de Beton” (“Al Ahmadiyah Contracting and Trading”) stelt dat u van augustus 2004 tot april 2005 binnen het project “IBN Battuta Shopping Mall” hebt gewerkt als “Safety Officer” te Dubai en de verklaring dd. 03 oktober 2005 van “Al Ahmadiyah Contracting and Trading” - gericht aan de Mushreq Bank - stelt dat u sedert 31 augustus 2004 als “Safety Foreman” aldaar was tewerkgesteld. Het document van “Amron Building and Construction” dd. 11 maart 2009 geeft aan dat u aldaar (in Khartoem) op dat moment werkte als verantwoordelijke van de veiligheid. De brochure van “Raidan Travel and Tours” betreft tenslotte een brochure van een bedrijf waarvoor u eveneens heeft gewerkt. Deze werkgerelateerde documenten tonen dan ook enkel en alleen uw tewerkstellingen doorheen de jaren aan, doch vermogen bovenstaande motivering niet om te buigen.” Ook deze motieven, die correct zijn en steun vinden in het administratief dossier, worden op geen enkele wijze betwist door verzoeker. De Raad kan deze motieven dan ook onverkort bijtreden.

5.5. Verzoeker vreest verder voor represailles omwille van zijn éénmalige deelname in 2019, voor de val van het regime van president Al-Bashir, aan een betoging in Brussel tegen het toenmalige regime, gedurende dewelke hij een interview zou hebben gegeven aan een TV-kanaal waarin hij het leger zou hebben opgeroepen om in te grijpen en een einde te maken aan de toenmalige toestand. De Raad stelt vooreerst vast dat verzoeker geen enkel begin van bewijs voorlegt van zijn deelname aan een dergelijke betoging in Brussel noch van het interview dat hij zou hebben gegeven en waarvan hij beweert dat het op een usb-stick zou staan en dat het zou zijn uitgezonden in Soedan. Zoals terecht gemotiveerd in de bestreden beslissing kan verzoeker niet zeggen op welk kanaal of in welke uitzending hij zou zijn gezien in Soedan (notities PO, p. 16-17), noch kent hij de naam van de interviewer of het kanaal waarvoor deze werkte (notities PO, p. 16). Verder blijkt uit verzoekers verklaringen dat dit interview zich op een usb-stick zou bevinden en dat deze usb-stick zich bij *“een vriend of vrienden”* zou bevinden (notities PO, p. 17), dat hij deze vrienden gecontacteerd heeft en dat deze personen hem gezegd hebben dat zij nog steeds aan het zoeken zijn en dat zij het naar hem zouden sturen indien zij het zouden vinden (notities PO, p. 17). Verder verklaart verzoeker dat hij niet aan andere betogingen dan deze in 2019, waarvan hij overigens niet de exacte datum kan meedelen (notities PO, p. 6), heeft deelgenomen. De Raad kan slechts vaststellen dat hij zijn deelname aan de betoging niet weet te staven met concrete elementen en evenmin een begin van bewijs voorlegt dat hij in het kader van deze betoging een interview heeft gegeven dat in Soedan werd uitgezonden. In de bestreden beslissing wordt dan ook op goede gronden als volgt

gemotiveerd: *"U stelt dat u in 2019 (vóór de val van het Soedanese regime van president al-Bashir) te Brussel - aan de Europese Unie - éénmalig aan een betoging tegen dat regime zou hebben deelgenomen (cgvs p. 16). U zou tijdens deze betoging zijn geïnterviewd en zou toen hebben gesteld dat de rebellen hun plicht zouden hebben gedaan en u zou dan ook hebben gevraagd aan het leger om in te grijpen en een einde te maken aan de toenmalige toestand en aan het bewind van het regime - wat twee dagen later ook zou zijn gebeurd-, dit interview zou op een usb-stick staan en zou "bij iemand" liggen (cgvs p. 16). U verklaart dat een Soedanese vriend van u genaamd H. contact zou hebben met de persoon die u zou hebben gefilmd en het interview zou hebben afgenomen (cgvs p. 16). U zou de naam van de interviewer niet kennen, noch zou u het tv-kanaal, waarvoor deze persoon zou zijn tewerkgesteld, kunnen weergeven (cgvs p. 16). U beweert evenwel dat u via een aantal Soedanezen uit Soedan zou hebben vernomen dat ze u op tv zouden hebben gezien (cgvs p. 16). U gevraagd op welk kanaal of in welke uitzending u te Soedan dan wel zou zijn gezien, geeft u aan dat u dit niet zou zijn verteld, "veel mensen" - waaronder A., O. en anderen waarvan u zich de naam niet zou herinneren" - zouden hebben gesteld u op tv te hebben gezien (cgvs p. 17). Gepolst of u de bewuste usb-stick zou kunnen voorleggen, ontkent u dit: "De usb-stick ligt bij een vriend of vrienden, ik heb ze eerder gecontacteerd om het me te bezorgen en ze hebben het nog niet terug gevonden" (cgvs p. 17). U gevraagd of u het fragment op gelijk welke andere wijze zou kunnen neerleggen, eventueel een link naar een bepaald (Utube)kanaal, ontkent u dit wederom: "Omdat ik niet zo lang in België was, en na de betoging, ik werd uitgenodigd door die mensen (cfr. vrienden van H.), zij hebben het interview op hun laptop aan mij getoond, dat is alles wat ik weet. Ik heb gisteren met hun gepraat om te informeren, ze zeiden we zijn nog steeds aan het zoeken, als we het vinden, gaan we het naar jouw gsm sturen" (cgvs p. 17). Er kan aldus reeds worden vastgesteld dat u er niet in slaagt om concreet te benoemen op welke zender uw interview te Soedan zou zijn uitgezonden, noch u het bewuste fragment weet voor te leggen." De Raad stelt vast dat in het verzoekschrift geen ernstige poging wordt ondernomen om deze motieven, die correct zijn en steun vinden in het administratief dossier, te weerleggen. Verzoeker beperkt zich immers tot het louter herhalen van zijn eerdere verklaring dat hij via vrienden en kennissen heeft vernomen dat het interview werd uitgezonden in Soedan, dat hij niet kan zeggen op welk kanaal dit was maar dat het wel degelijk werd uitgezonden. Met dergelijk algemeen betoog wordt geen afbreuk gedaan aan bovenstaande vaststellingen en de motieven in de bestreden beslissing en biedt hij geen plausible verklaring voor het feit dat hij niet wist voor welk TV kanaal hij een interview heeft gegeven, noch op welk kanaal het werd uitgezonden. Waar verzoeker aanvoert dat hij dit niet kan zeggen omdat hij zelf niet in Soedan aanwezig was en het interview niet op een televisiekanaal maar op de laptop van een bevriend persoon heeft gezien, biedt dit evenmin een plausible verklaring, nu het wel degelijk om dezelfde uitzending gaat zodat kan aangenomen worden dat hierin de naam van het TV-kanaal is verschenen. Indien verzoeker daadwerkelijk een interview zou hebben gegeven naar aanleiding van zijn deelname aan een anti-regime betoging in Brussel dat zou zijn uitgezonden in Soedan, kan redelijkerwijze verwacht worden dat hij minstens de naam van de TV-Zender die het heeft uitgezonden zou kunnen noemen. In casu slaagt verzoeker hier niet in en de Raad merkt bijkomend op dat verzoeker ook in de loop van de procedure voor de Raad geen enkel stuk bijbrengt dat zijn verklaringen zou kunnen staven, terwijl hij tijdens het persoonlijk onderhoud beweert dat hij de uitzending op een laptop heeft gezien en zijn vrienden verder zouden zoeken naar het bewuste interview. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker niet aantoont dat hij naar aanleiding van zijn beweerde deelname aan een betoging in Brussel tegen het regime van president Al-Bashir een interview heeft gegeven dat vervolgens in Soedan werd uitgezonden.*

Bijgevolg maakt verzoeker evenmin aannemelijk dat hij omwille van zijn kritische uitlatingen tijdens dit interview zou gevisieerd worden door de Soedanese autoriteiten. Verder herhaalt de Raad dat verzoeker evenmin een begin van bewijs voorlegt met betrekking tot zijn éénmalige deelname aan een betoging in Brussel voor de val van Al-Bashir in 2019 en stelt de Raad vast dat hij evenmin aannemelijk maakt dat hij om deze reden actueel zou worden gevisieerd door de autoriteiten in Soedan.

5.6. Verzoeker beroept zich ook op het feit dat hij als dichter en componist sedert 2013 patriottische liedjes heeft gemaakt, dat deze ophef zouden hebben gemaakt in Soedan en dat deze liedjes en gedichten sedert 2015 op zijn Facebook pagina onder de naam M.A. kunnen worden teruggevonden. In de bestreden beslissing wordt gewezen op het feit dat tijdens het persoonlijk onderhoud de facebookpagina van verzoeker en deze van zijn dochter werden opgezocht in zijn bijzijn maar dat deze niet konden worden teruggevonden; dat verzoeker er op werd gewezen dat hij de desbetreffende liedjes en gedichten nog steeds aan verwerende partij mocht overmaken maar dat hij dit op het ogenblik van de redactie van de bestreden beslissing drie maanden later nog steeds niet had gedaan en dat hij niet wist te concretiseren op welke wijze hij hierdoor zou gevisieerd worden door de Soedanese overheid. In het verzoekschrift wordt gesteld dat *"verzoekende partij klaarblijkelijk te zien is op een video die gepubliceerd werd op Face ook waarin zij samen met anderen een patriottische liedje tegen het leger zingt"* en wordt in voetnoot een

weblink geciteerd. Daargelaten de vaststelling dat de in het verzoekschrift opgenomen weblink niet toegankelijk is, wat door verzoeker ter terechtzitting niet wordt ontkend en waarover hij enkel stelt dat het zijn probleem niet is, stelt de Raad vast dat verzoeker ook in het kader van het beroep bij de Raad geen enkel voorbeeld neerlegt van de patriottische liederen en gedichten die hij zou hebben gemaakt. Verder brengt verzoeker evenmin een schriftelijk verslag bij van de inhoud van de video waarin hij te zien zou zijn, zodat de Raad evenmin kennis kan nemen van de inhoud van het patriottische liedje dat hij in deze video zou zingen. Verzoeker voegt bij het verzoekschrift wel een afdruk van een aantal commentaren die volgens het verzoekschrift onder de video zouden gepost zijn (stuk 2). De Raad stelt vooreerst vast dat uit dit stuk niet kan worden afgeleid waarop deze commentaren betrekking hebben zodat hieruit niet kan blijken dat deze betrekking hebben op een video waarin verzoeker een patriottisch liedje zingt samen met anderen, zoals hij in het verzoekschrift beweert. Verder wordt in één bericht weliswaar verwezen naar M.A., maar kan hieruit geenszins wordt afgeleid dat hiermee verzoeker wordt bedoeld; noch dat hij hierin zou geprezen worden omwille van het patriottische karakter van het lied dat door verzoeker samen met anderen zou worden gezongen. Indien verzoeker, zoals hij beweert, reeds sedert 2013 patriottische liederen zou hebben gemaakt tegen het Soedanese leger die behoorlijk wat “*lawaa*” zouden hebben veroorzaakt, kan redelijkerwijze verwacht worden dat hij hiervan toch minstens een begin van bewijs zou kunnen bijbrengen. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker daartoe in gebreke blijft en bijgevolg in de huidige stand van zaken niet aannemelijk maakt dat hij omwille van deze activiteiten actueel gevisieerd zou worden door de autoriteiten in Soedan. Hieruit kan bijgevolg evenmin een verhoogd risicoprofiel worden afgeleid, zoals verzoeker ten onrechte aanvoert in het verzoekschrift.

Gelet op het voorgaande stelt de Raad vast dat de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6 § 4 van de Vreemdelingenwet niet vervuld zijn en dat verzoeker bijgevolg het voordeel van de twijfel niet kan worden gegund. In zoverre verzoeker zich beroept op zijn medische problemen om een gegronde vrees voor vervolging aan te tonen, wijst de Raad er op dat deze geen verband houden met één van de vijf vervolgingsgronden in de vluchtelingendefinitie en dus geen aanleiding kunnen geven tot erkenning als vluchteling.

Het geheel van verzoekers verklaringen en de door hem voorgelegde documenten in acht genomen en cumulatief beoordeeld in het licht van de beschikbare landeninformatie, besluit de Raad dat verzoeker niet concreet aannemelijk maakt dat hij ernstige problemen riskeert in geval van terugkeer naar Soedan omwille van de door hem ingeroepen vervolgingsfeiten die dateren van voor juni 2018 noch omwille van zijn beweerde maar niet aannemelijk gemaakte interview tijdens een betoging in 2019 in Brussel of zijn patriottische liederen en gedichten die hij sinds 2013 zou schrijven en opvoeren.

5.7. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

6. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

6.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat verzoeker geen concrete elementen aanbrengt op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit het administratief- en rechtsplegingsdossier blijkt niet dat hij dergelijk risico loopt in Soedan.

6.2. In zoverre verzoeker zich, voor wat betreft de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4 § 2, b) van de Vreemdelingenwet, beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd wordt dat hij niet concreet aannemelijk maakt dat hij ernstige problemen riskeert in geval van terugkeer naar Soedan omwille van de door hem ingeroepen vervolgingsfeiten die dateren van voor juni 2018 noch omwille van zijn beweerde maar niet aannemelijk gemaakte interview tijdens een betoging in 2019 in Brussel of zijn patriottische liederen en gedichten die hij sinds 2013 zou schrijven en opvoeren. Verzoekers betoog dat hij omwille van zijn activiteiten kan aangemerkt worden als een politieke en/of mensenrechtenactivist en dus beantwoordt aan het specifieke profiel dat door verwerende partij vermeld wordt en hij hierdoor dus een verhoogd risico loopt bij een eventuele terugkeer naar Soedan kan dan ook omwille van de hierboven uiteengezette redenen niet worden bijgetreden, nu hij geenszins een profiel als politieke- of mensenrechtenactivist concreet aannemelijk maakt.

In zoverre verzoeker zich beroept op zijn medische problemen, die worden gestaafd door de aan het verzoekschrift toegevoegde documenten wijst de Raad er op dat het Hof van Justitie in zijn rechtspraak

reeds verduidelijkt heeft dat artikel 15, b) van richtlijn 2004/83/EU – waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting vormt – niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die onder het toepassingsgebied vallen van artikel 3 van het EVRM zoals uitgelegd door het EHRM. Zo stelt het Hof: *“In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt. De omstandigheid dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, risico loopt op verslechtering van zijn gezondheidstoestand omdat in zijn land van herkomst geen adequate behandeling voorhanden is, doch hem niet opzettelijk medische zorg wordt geweigerd, volstaat dan ook niet om hem subsidiaire bescherming te verlenen. (...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd.”* (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40).

Uit de beschikbare informatie kan niet blijken dat toegang tot gezondheidszorg op intentionele wijze geweigerd wordt door de Soedanese autoriteiten aan Soedanese onderdanen zoals verzoeker. Verzoeker brengt ook geen enkele informatie aan die dit aantoont. In zoverre verzoeker stelt dat hij omwille van zijn nierziekte levenslange behandeling behoeft en dat het stopzetten van de dialysebehandeling zal leiden tot de dood door uremie, houdt dit als dusdanig geen verband met vervolging in de zin van artikel 48/3 of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont dan ook niet aan dat hij omwille van zijn medische problemen een reëel risico zou lopen in de zin van 48/4 § 2, b) van de Vreemdelingenwet. Waar verzoekers advocaat ter terechtzitting wijst op het feit dat verzoeker in geval van terugkeer zou kunnen worden aangehouden bij aankomst en dit omwille van zijn ziekte grote gevolgen zou kunnen hebben, stelt de Raad, zoals terecht opgemerkt door verwerende partij, vast dat verzoeker in het verleden op legale wijze naar Soedan reisde en er geen ernstige problemen kende om na inhouding van zijn noodvisum, het land in te reizen, noch daarna werd lastiggevallen en hierboven reeds werd vastgesteld dat verzoeker geen politiek profiel aannemelijk maakt, en hij verder ook geen concrete informatie bijbrengt waaruit kan blijken dat hij specifiek zou worden geviséerd in geval van terugkeer.

De Raad minimaliseert geenszins de medische problemen van verzoeker maar kan slechts vaststellen dat verzoeker niet aantoont dat deze verband houden met de gronden voor internationale bescherming en dat de Raad in het kader van de huidige procedure slechts bevoegd is om verzoekers nood aan internationale bescherming in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet te beoordelen. Verzoeker dient zich, wat betreft zijn aanspraak op een verblijfsvergunning op grond van zijn ernstige medische problematiek tot de daartoe geëigende procedure voorzien in artikel 9ter van de Vreemdelingenwet te wenden.

6.3. Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij terugkeert naar zijn land van herkomst, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*.

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, Diakité, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 43).

Om uit te maken of er sprake is van een ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van *“willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict”*, wordt rekening gehouden met de daadwerkelijke bestemming van de verzoeker in geval van terugkeer naar het betrokken land of gebied (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 40; HvJ 10 juni 2021, C-901/19, pt. 43; EASO, Article 15(c), Qualification Directive (2011/95/EU) - A judicial Analysis, december 2014, p. 25-26).

Verzoeker verklaart dat hij geboren is in Khartoem, dat hij in Khartoem en Port Soedan heeft verbleven en ook daar verbleef toen hij er in 2018 terugkeerde en dat zijn echtgenote nog steeds afwisselend in Khartoem en Port Soedan verblijft, zodat *in casu* de veiligheidssituatie in Khartoem en Port Soedan moet worden beoordeeld.

Uit de COI Focus “*Soedan: De stand van zaken in Soedan na de coup van 25 oktober 2021*” van 24 januari 2022, door verwerende partij neergelegd bij aanvullende nota van 13 juni 2022, kan niet blijken dat er in Khartoem of Port Soedan actueel een binnenlands of internationaal gewapend conflict aan de gang is, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Hoewel er sprake is van intensiverend geweld in Darfoer, hernieuwd etnisch geweld in de Two Areas in het zuiden en boerenprotesten in het noorden van het land, blijkt uit de beschikbare landeninformatie dat het type geweld waarvan sprake is na de militaire coup in de andere regio's van Soedan, waaronder Khartoem en Port Soedan, namelijk het hardhandig neerslaan van protesten en demonstraties door de veiligheidsdiensten, doelgericht van aard is en niet kadert binnen een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

Verzoeker brengt geen informatie bij waaruit kan blijken dat deze informatie niet langer correct zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies heeft getrokken. Het door verzoeker geciteerde rapport van OCHA heeft betrekking op de humanitaire situatie en de nood aan humanitaire hulp in Soedan maar bevat geen informatie die een ander licht werpen op bovenstaande analyse met betrekking tot het bestaan van een intern of internationaal gewapend conflict in de zin van artikel 48/4 § 2, c) van de Vreemdelingenwet in Khartoem of Port Soedan.

Bij gebrek aan gewapend conflict en willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4 § 2, c) van de Vreemdelingenwet in de regio van bestemming van verzoeker, is artikel 48/4 § 2, c) van de Vreemdelingenwet niet van toepassing.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

7. Met betrekking tot de door verzoeker ingeroepen schending van de formele, uitdrukkelijke motiveringsplicht merkt de Raad het volgende op. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991, die onder meer stellen dat beslissingen met redenen omkleed moeten zijn, hebben tot doel de betrokkenen een zodanig inzicht in de motieven van de beslissingen te verschaffen, dat zij in staat zijn te weten of het zin heeft zich tegen die beslissingen te verweren met de middelen die het recht hen verschaft. Ze verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze. Het begrip “afdoende” impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. Hetzelfde geldt voor de ingeroepen schending van artikel 62 van de Vreemdelingenwet. *In casu* dient te worden vastgesteld dat de bestreden beslissing zowel in rechte als in feite gemotiveerd is. Uit het betoog van de verzoeker blijkt dat hij de motieven van deze beslissingen kent en begrijpt. Hij is er immers in geslaagd middelen aan te wenden die de deugdelijkheid van de opgegeven motieven betreffen. Het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht is dus bereikt. Een schending van de formele motiveringsplicht wordt niet aangetoond.

Wat betreft de door verzoeker aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel blijkt uit het administratief dossier dat verzoeker op het CGVS werd gehoord. Tijdens dit gehoor kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Arabisch machtig is. De Raad stelt verder vast dat de verwerende partij zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over verzoekers land van herkomst en op alle dienstige stukken. Dat de verwerende partij niet zorgvuldig is te werk gegaan, kan derhalve niet worden bijgetreden. Wat betreft de door verzoeker aangevoerde schending van het redelijkheidsbeginsel, herinnert de Raad er aan dat dit beginsel enkel dan geschonden is wanneer er een kennelijke wanverhouding bestaat tussen de motieven en de inhoud van de beslissing. Na grondig onderzoek van de motieven van de bestreden

beslissing en het rechtsplegingsdossier stelt de Raad vast dat de commissaris-generaal op pertinente gronden tot het besluit is gekomen dat verzoeker niet in aanmerking komt voor internationale bescherming.

In de mate dat verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden door de bestreden beslissing, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet en dat de bestreden beslissing geen verwijderingsmaatregel inhoudt.

8. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de verwerende partij. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf augustus tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. K. POLLET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. E. COCHEZ ,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

E. COCHEZ

K. POLLET